

מונח מדבר	וילנא	יום
א-ט	קכ"ע"ב	ראשון
ט-טז	קכ"צ"א	שני
טז-כג	קכ"ע"ב	שלישי
כג-כח	קכ"ע"א	רביעי
כח-כח	קכ"ע"ב	חמישי
כח-לד	קכ"ע"ב	שישי
لد-מן	קכ"ע"א	שב"ק
מן-מו	קכ"ע"ב	

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר על הפרשה

הקב"ה גילה למשה רבינו את האור הגנוו לראות בו מסוף העולם ועד סוף

פא חזי, משה איזים דהוא לא ידע דלא יעול לאָרְעָא בזמנא דא, לא או הבי, אלא ידע, והוה בעי למגdu מנה עד לא יסתלק, ושלח לאلين מאללי, כיון דלא אתייבו מלחה ברקא יאות, לא שליח זמנה אחרא, עד דקדשא בריך הוא אחזי ליה, דכתיב (במדבר ט' יב) עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ, יכתב (רבirim לד א) ויראהו יהו"ה את כל הארץ.

ולא דא בלחו"ז, אלא כל איזון דזמיגין למקם בכל דרא ודרא, כלחו אחזי ליה למשה, ואהמר ואוקמה חביריא.

כיוון דשاري משה לשלוח, מה אמר לון, הייש בה עז, וכי מה הוא דקאמער, ואי תימא דלא ידע, אלא (לקפנ' ימא מלחה, אבל הכא) הבי אמר משה, אם יש בה עז, הוא ידעןא

מתוק מדבר

ולא דא בלחו"ז ולא את זה בלבד הראה לו הקב"ה, אלא כל איזון דזמיגין למקם בכל דרא ודרא אלא כל אוטם בני ישראל העתדים לעמוד בכל דור ודור, כלחו אחזי ליה למשה את כולם הראה הקב"ה למשה על ידי אור הגנוו, ואתמר וכן למדנו במדרשי (ויקל' לנ"ז פל"ו חות ז), ואוקמה חביריא וכן ביארתו החברים (נפ'). וכי דע לוי ע"ג).

כיוון דשاري משה לשלוח כיוון שהתחילה משה לשלווה את המרגלים, מה אמר לון מה אמר להם, היש בה עז, ויש לשאול וכי מה הוא דקאמער וכי מה הוא שאמר להם בזה, ואי תימא דלא ידע וכי תוכל לומר שלא ידע שיש בה עז פרי, אלא (לקפנ' ימא מלחה רק לקמן (נדף קינ' ע"ג, נמלמל סמיטל טיט נא עז), יאמר ויתרץ קושיא זו, אבל הכא כאן מפרש רק מלת עז, והיינו הבי אמר משה כך אמר משה, אם יש בה עז או לא

הקב"ה גילה למשה רבינו את האור הגנוו לראות בו מסוף העולם ועד סוף פא חזי, משה איזים דהוא לא ידע דלא יעול לאָרְעָא בזמנא דא בא וראה, אם תאמיר שםשה לא ידע בעת הזאת שלא יכנס עתה לארץ ישראל, לא הבי אינו כן, אלא ידע אלא הוא ידע, והוה בעי למגdu מנה עד לא יסתלק והוא רואה לדעת ממנה טרם שיסטלק מן העולם, ושלח לאلين מאללי לכון שלח את אלו המרגלים, כיון דלא אתייבו מלחה ברקא יאות כיון שלא השיבו לו דבר כראו, לא שליח זמנה אחרא לא שלח פעם אחרת, עד דקדשא בריך הוא אחזי ליה עד שהקב"ה הראה לו את כל ארץ ישראל, על ידי שגילה לו את אור הגנוו שבו רואה האדם מסוף העולם ועד סוף, דכתיב ויאמר ה' אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ, יכתב וعود כתוב ויראהו יהו"ה את כל הארץ את הגלעד עד דן וגורי.

דָּאָנָּא אִיעּוֹל לַתְּפֵן, מָאִי עַז, דָּא אַילְנָא דְּחֵי, וַתְּפֵן לֹא הָהָה, אֶלָּא בָּגָן עַדְן דָּאַרְעָא, אָמֵר
אֲםִיְשׁ בָּה עַז דָּא, אֲנָא אִיעּוֹל לַתְּפֵן, וַאי לֹא, לֹאו אֲנָא יְכִיל לְמַיְעֵל.

בכל דברי שלמה המלך גנוזים מדרגות וסודות חכמת התורה

רַבִּי חִזְקִיָּה וּרַבִּי יִיָּסָה הוּא אַזְלִי בָּאַרְחָא, אָמֵר רַבִּי יִיָּסָה לְרַבִּי חִזְקִיָּה, חַמִּינָא בָּאַפְּךָ דְּהַרְהֹרָא
אַית בָּגָוָה, אָמֵר לֵיהֶה הָא וְדָא, הָאֵי קָרָא אַסְטְּפֵלָא בֵּיהֶ, בַּיּוֹן דָּאָמֵר שֶׁלֶמֶה (הרלה ג ט) כִּי
מִקְרָה בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהָמָה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם וְגַוּ, וְתַגְנִינָן, דָּכָל מַלְוִי דְּשֶׁלֶמֶה מַלְכָא
בְּלָהו סְתִימָנִין מַדְרָגִין דְּחִכְמָתָא, אֵי חַבִּי הָאֵי קָרָא אַית בֵּיהֶ לְאַסְטְּפֵלָא, דָּהָא פְּתַחָא לְאַינְנוּ דָּלָאו
בְּנֵי (דף קנו עט) מַהְיִמְנוֹתָא אַשְׁתַּבָּח בֵּיהֶ, אָמֵר לֵיהֶה וְדָא חַבִּי הָוּא, וַאֲית בֵּיהֶ לְמַנְדָע וּלְאַסְטְּפֵלָא.
אַדְחָכִי חַמְוִי חַד בָּר נְשָׁה דְּהָהָה אַתִּי, שָׁאַל לוֹן מִיָּא דְּהָהָה אַחֲי, וְהָהָה לֹאֵי בְּתוֹקְפָא דְּשֶׁמֶשָּׁא,
אָמְרוּ לֵיהֶה מָאַן אַתָּה, אָמֵר לוֹן יְוָדָא אֲנָא, וְאֲנָא לֹאֵי וְצַחִינָא, אָמְרוּ לְעֵית בָּאוּרִיתָא,
אָמֵר לוֹן עַד דָּאָנָא עַמְכּוֹן בְּמַלְיָן, אָסְלָק לְהָאֵי טוֹרָא, וַתְּפֵן אַסְבָּמִיָּא וְאַשְׁתִּי.
אָפִיק רַבִּי יִיָּסָה חַד זְפִירָא מַלִּי מִיָּן, וַיַּהַב לֵיהֶ, בְּתַר דְּשַׁתָּה, אָמֵר נְסָלָק עַמְפַךְ לְמִיָּא, סְלִיקָו
לְטוֹרָא וְאַשְׁתַּבָּחוּ חַד חֻוְטָא דְּמִיָּא דְּקִיקָ, וּמַלִּי קַטְפּוֹרָא חַד, יְתָבוּ.

מתוך מדבר

להתבונן בו, דָּהָא פְּתַחָא לְאַינְנוּ דָּלָאו בְּנֵי (דף קנו עט)
מַהְיִמְנוֹתָא אַשְׁתַּבָּח בֵּיהֶ כִּי כָאן נִמְצָא פְּתַחָוּנָה לְאַלְוָן
שְׁאַיְנָם בְּנֵי אַמְנוֹנָה, כִּי מַוְרָה כָּאַלְוָן אַיִן דִין וְחַשְׁבּוֹן וְאַיִן
שְׁכָר וְעוֹנֶשׁ, וְהָכָל מִקְרָה וְאַיִן הַשְׁגַחָה חִיזָו, אָמֵר לֵיהֶ רַבִּי
יִיָּסָה, וְדָא חַבִּי הָוּא וְדָא כָּן הָוּא כְּדָבְרִיךָ, וַאֲית בֵּיהֶ
לְמַנְדָע וּלְאַסְטְּפֵלָא וַיָּשׁ לְדַעַת וְלְהַתְבּוֹן בָו.

אַדְחָכִי חַמְוִי חַד בָּר נְשָׁה דְּהָהָה אַתִּי בְּתוֹךְ כָּךְ וְאַו אָדָם
אַחֲר שְׁבָא אֲלֵיכֶם, שָׁאַל לוֹן מִיָּא דְּהָהָה צָחֵי
בְּקַש מַהְמָם לְשָׂתוֹת כִּי הִיא צְמָא, וְהָהָה לֹאֵי בְּתוֹקְפָא
דְּשֶׁמֶשָּׁא וְהִיא עַרְפָּה מִחְמָתָה תָּוֹקֵף חַמִּימָות הַשְׁמָשׁ, אָמְרוּ
לֵיהֶ מָאַן אַתָּה שָׁאַלׁוּ מִמְנוּ מַיְ אַתָּה, אָמֵר לוֹן יְוָדָא
אֲנָא אָמֵר לְהָם אַנְיִי הָוּדִי, וְאֲנָא לֹאֵי וְצַחִינָא וְאַנְיִי עַרְפָּה
וְצְמָא, אָמְרוּ לוֹן עַד דָּאָנָא עַמְכּוֹן בְּמַלְיָן אָמֵר לְהָם עַד שָׁאַנִי
עוֹסֵק עַמְכָם בְּדִיבּוֹרִים, אָסְלָק לְהָאֵי טוֹרָא אַעֲלָה לְזָה
הָהָר, וַתְּפֵן אַסְבָּמִיָּא וְאַשְׁתִּי וְשָׁם אַקְחֵ מִים וְאַשְׁתִּה.

אָפִיק רַבִּי יִיָּסָה חַד זְפִירָא מַלִּי מִיָּן וַיַּהַב לֵיהֶ
הַוּצְיאָה רַבִּי יִיָּסָה נָאַד אַחֲר מַלְאָמִים וְנָתַן לוּ
לְשָׂתוֹת, בְּתַר דְּשַׁתָּה אַחֲר שָׂתָה, אָמֵר רַבִּי יִיָּסָה לְאַוְתָה
הָאִישׁ, נְסָלָק עַמְפַךְ לְמִיָּא עַתָּה נָעַלְה עַמְקָה לְמִקְומֵה
סְלִיקָו לְטוֹרָא וְאַשְׁתַּבָּחוּ חַד חֻוְטָא דְּמִיָּא דְּקִיקָ
עַלְוָה לְהָר וְמַצְאוֹ שֵׁם מַעַיִן אַחֲר שְׁהַוּצִיא מִים כְּחֹוט אַחֲר

יַדְעָנָא דָּאָנָא אִיעּוֹל לַתְּפֵן הָרִי אַנְיִי יְדַע שְׁאַכְנָס לְשָׁם,
מָאִי עַז מָהוּ זָה הָעַז, דָּא אַילְנָא דְּחֵי זָה עַז הַחַיִים,
וַתְּפֵן לֹאֵהָה אַלְאָנָה בָּגָן עַדְן דָּאַרְעָא וְשָׁם לֹאֵהָה
אַלְאָבָן עַדְן הָאָרֶץ, אָמֵר מַשָּׁה, אָמֵר לֵיהֶ בָּה עַז דָּא
אֲנָא אִיעּוֹל לַתְּפֵן אָמֵר בָּו זָה הָעַז אָז אַכְנָס לְשָׁם,
וְאֵי לֹאֵהָה אַלְאָנָה יְכִיל לְמַיְעֵל וְאָמֵר לֹאֵהָה אַנְיִי יְכִיל
לִיכְנֵס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. (דף קנו עט, ובכיאורינו כרך ג עט זט)

בכל דברי שלמה המלך גנוזים מדרגות וסודות חכמת התורה

רַבִּי חִזְקִיָּה וּרַבִּי יִיָּסָה הוּא אַזְלִי בָּאַרְחָא רַבִּי חִזְקִיָּה
וּרַבִּי יִיָּסָה הַלְכָו יְחִיד בְּדָרְךָ, אָמֵר רַבִּי יִיָּסָה לְרַבִּי
חִזְקִיָּה, חַמִּינָא בָּאַפְּךָ דְּהַרְהֹרָא אַית בָּגָוָה
בְּפִנְךָ שָׁאתָה חַוְשָׁב עַל אַיִזָּה דָּבָר, אָמֵר לֵיהֶ רַבִּי חִזְקִיָּה
הָא וְדָא חַבִּי קָרָא אַסְטְּפֵלָא בָּאַפְּךָ בֵּיהֶ הָרִי וְדָא
זָה הַסְּתָכְלָתִי וְהַחְבּוֹנָתִי בָו, בַּיּוֹן דָּאָמֵר שֶׁלֶמֶה
בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהָמָה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם וְגַוּ,
וְתַגְנִינָן וְלִמְדָנוּ, דָּכָל מַלְוִי דְּשֶׁלֶמֶה מַלְכָא בְּלָהו סְתִימָנִין
מַדְרָגִין דְּחִכְמָתָא שְׁכָל דְּבָרָיו שְׁלֶמֶה המלך, כְּלָמָם
סְתוּמִים, וְגַנוֹזִים בָּהֶם מַדְרָגִות וְסְדוֹדּוֹת חַכְמַת הַתּוֹרָה, כְּלָמָר
לְאַוְתָהָם שְׁבָקָשׁוּ לְגַנְזָה סְפָר קָהָלָת, לְפִי שְׁאַמְרָו שִׁישׁ בָו
דְּבָרִים הַנְּרָאִים כְּעַז מִינּוֹת חִיזָו (וַיַּקְרֵא נָסָ פְּלַי' ח), אֵי חַבִּי
הָאֵי קָרָא אַית בֵּיהֶ לְאַסְטְּפֵלָא אָמֵר כָּן פְּסוֹק זָה יְשָׁ

אמר לוֹן הַהוּא בֶּר נָשׁ, הַשְׂתָּא שָׁאילֹו, דָּחָא אֲנָא אֲשַׁתְדָלְנָא בָּאוּרִיִּתָּא, עַל יְדָיו דָחֵד בָּרִי דָבְרָך טְבָה הוּא, אֲכַל מֶלֶת דָאנַן בִּיה, אֲנָא חַמִּינָא דָלָא תָרָא אַחֲרָא בָעֵי לְאַסְטְלָקָא, אמר הַהוּא בֶּר נָשׁ, אִימָא מֶלֶת, דְלוֹמְנִין בָּאַפְרָקְסְתָא דְעִנְיִיא פְּשָׁבָח מְרַגְנִיתָא.

לאלו האומרים שהעולם מתנהג במקורה קראם שלמה המלך בהמה

אמר ליָה הָאֵי קְרָא דָאָמֵר שְׁלָמָה, סְחָ לִיה, אָמֵר לוֹן, וּבִי (נֵיָא כְּמָה) בָּמָה אַתָּוּן פְּרִישָׁן מְשָׁאָר בְּנֵי נְשָׁא דָלָא יְדָעֵי, אַמְרוּ לִיה וּבָמָה.

אמר לוֹן עַל דָא אָמֵר שְׁלָמָה הָאֵי קְרָא, וְלֹא אָמֵר הָאֵי מְגַרְמִיה כְּשָׁאָר אַיְנוֹן מְלִין, אֶלְאָ אַחֲדָר אַיְנוֹן מְלִין דְטְפְשָׁאֵי עַלְמָא דָאָמְרִי בָּהּ, וּמְאֵי אָמְרִי, כִּי מִקְרָה הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהָמָה וְגוֹ, טְפְשָׁאֵי דָלָא יְדָעֵי וְלֹא מְסֻתְבָּלָן בְּחַכְמָתָא, אָמְרִי דָהָי עַלְמָא אַזְיל בָּמִקְרָה, וְקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לֹא אַשְׁגַח עַלְיָהו, אֶלְאָ מִקְרָה הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהָמָה וּמִקְרָה אֶחָד וְגוֹ.

מתוק מדבר

הנזכרת לעיל, אמר לוֹן אותו האיש, וּבִי אָם אַיְן אַתָּם יְדָעִים פְּשָׁט הַכְּתוּב, אָם כֵּן בָּמָה אַתָּוּן פְּרִישָׁן מְשָׁאָר בְּנֵי נְשָׁא דָלָא יְדָעֵי בָּמָה אַתָּם פְּרוֹשִׁים וּחְכָמִים יוֹתָר מְשָׁאָר בְּנֵי אָדָם שָׁאַנְם יְדָעִים, אַמְרוּ לִיה, וּבָמָה אַמְרוּ לִיה, וּבָמָה וְאֵיךְ אַתָּה מְפִרְשָׁ פְּסוֹק זֶה.

אמר לוֹן אמר להם אותו האיש, עַל דָא אָמֵר שְׁלָמָה הָאֵי קְרָא עַל אָוֹפֵן זֶה אמר שלמה פְּסוֹק זֶה כְּדָלְקָמָן, וְלֹא אָמֵר הָאֵי מְגַרְמִיה כְּשָׁאָר אַיְנוֹן מְלִין וְלֹא אמר דבר זה מעצמו כשרар הדברים שאמר, אֶלְאָ אַחֲדָר אַיְנוֹן מְלִין דְטְפְשָׁאֵי עַלְמָא דָאָמְרִי בָּהּ אֶלְאָ חַזְרָה וְאמַר אַתָּם הַדְּבָרִים שְׁטְפְשִׁי וּרְשָׁעֵי הָעוֹלָם אָמְרִים כֵּךְ, כִּי הַכְּתוּב הזֶה הוּא המשך מהפסיק הקודם כְּדָלְקָמָן, וּמְאֵי אָמְרִי וּמָה הֵם אָמְרִים, כִּי מִקְרָה הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהָמָה וּמִקְרָה אחד להם, טְפְשָׁאֵי דָלָא יְדָעֵי וְלֹא מְסֻתְבָּלָן בְּחַכְמָתָא הַטְּפִשִּׁים שָׁאַנְם יְדָעִים וְאַנְם מְתֻבּוֹנִים בחכמת התורה, אָמְרִי דָהָי עַלְמָא אַזְיל בָּמִקְרָה, וְקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לֹא אַשְׁגַח עַלְיָהו הֵם אָמְרִים שהעולם הזה הולך ומתנהג במקורה, ואין הקב"ה משגיח עליהם, אֶלְאָ מִקְרָה הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהָמָה וּמִקְרָה אֶחָד להם, כְּלֹומר הֵם אָמְרִים שְׁעוֹב הֵי אֶת הָאָרֶץ וְמְסֹרוּ לְמַעֲרַכָּת הַשְׁמִים שִׁתְהַנֵּג הָעוֹלָם עַל פִּיהֶם, ואין בחירה ואין שכר ועונש, אָם כֵּן הֵם יְכוֹלִים לְעַשּׂוֹת כֵּל מֵה שְׁלַבְמֵם הַרְוָה חֹומָד.

דק, וּמְלִי קְטֻפּוֹרָא חד ומילאו כלֵי אחד מים, יְתַבֵּי רִישְׁבוּ בָמָקוּם הָרָאוּ לִלְמֹוד.

אמר לוֹן הַהוּא בֶּר נָשׁ אָמֵר לָהּ אַתָּה אֲשַׁתְדָלְנָא בָּאוּרִיִּתָּא עַתָּה תְּשַׁאֲלָה מָה שִׁישׁ לְכֶם לְשָׁאוֹל, כִּי אַנְיַעַסְקָתִי בְתּוֹרָה, עַל יְדָיו דָחֵד בָּרִי דָאָנָא עִילִית לִיה לְבִי רְבָבָל יְדָי אֶחָד מְבָנֵי הַכְּנֶסֶת אָוֹתוֹ לְבִתְהָרָה, וּבִגְנִינָה רְוּוחָנָא בָּאוּרִיִּתָּא וְלֹא יְדוּ הַרוֹחָתִי בְתּוֹרָה, כְּלֹומר שְׁלַמְדָתִי מִמְנָוָה מָה שְׁלָמָד הָוָא, אָמֵר רְבִי חַזְקִיקָה, אֵי עַל יְדָא דָבָר, טְבָה הוּא אָם עַל יְדִי בְּנֵךְ זִכְיָת לְתּוֹרָה טְבָה וַיְפָה הָוָא, אֲכַל מֶלֶת דָאנַן בִּיה, אֲנָא חַמִּינָא דָלָא תָרָא אַחֲרָא בָעֵי לְאַסְטְלָקָא אֲכַל שָׁאַלָה זוֹ שָׁאַלָה עַל יְדָיָם בָּוּ, אַנְיַרְאַה שְׁלַמְדָמָקָם אָחָר, כְּלֹומר לְאַיְשָׁר צְרִיכִים לְהַעֲלוֹתָו וְלִשְׁאָלָו, אָמֵר הַהוּא בֶּר נָשׁ אָמֵר אַתָּה הָאָדָם, אִימָא מֶלֶת דְלוֹמְנִין בָּאַפְרָקְסְתָא דְעִנְיִיא פְּשָׁבָח מְרַגְנִיתָא אָמַר דָבְרִיךְ וְשָׁאַלְתָּךְ, כִּי לְפָעָמִים בְּתְרֻמְלָיו שְׁלַמְדָמָקָם מְרַגְנִיתָא מְרַגְנִיתָא.

(דף קנו ע"א ע"ב, ובכינויו ברך יג עט' יג-טו)

לאלו האומרים שהעולם מתנהג במקורה קראם שלמה המלך בהמה
אמר ליָה הָאֵי קְרָא דָאָמֵר שְׁלָמָה אָמֵר לוֹ פְּסוֹק זֶה שְׁאַמְרִי שלמה, סְחָ לִיה וְשַׁח לוֹ אֶת כֵּל הַשְּׁאַלָה

ובכד שלמה אסתפל באלין טפשאין דקאמרי דא, קרא לון בהמה, דאיינון עבדין גראמייהו בהמה ממש, בגין דאמרי מלין אלין, ומגנן, קרא דעליה אוכח, דכתיב (קהלת ג י) אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהיימ, ולראותיהם בהמה מה להם, אמרתי אני בלבי, וחשיבנא בהאי לאסתפל, על מה, על דברת בני האדם, על והוא מלא דטפשותה דאיינון אמרתי, לברם האלהיימ בלהודיהו, ולא יתחרזון בהדי בני נשא אחרני דאית לון מהימנותה, וLERAOותם בהמה מה להם, ואנונ בני מהימנותה, שחם בהמה ממש, ודעתייהו כבעירא, מה להם בלהודיהו, ולא לאעלאה לבני מהימנותה בדעתה דטפשותה דא, ועל דא מה להם, ולא לאחרני, ומה דעתך דלהון, כי מקרה בני האדם ומקהה הבהמה ומקרה אחד לכלם וגוי, Tipha רוחהון דאיינון בעירא, איינון טפשאי, איינון מהופרי מהימנותה, ווי לון ווי לנפשייהו, טוב ליה דלא ייתון לעלמא.

מתוק מדבר

לهم, והינו וLERAOותם בהו איינון בני מהימנותה ויראו בהם אותם בני האמונה, שחם בהמה ממש שאלן הkoprim הם מש כבהתה, ודעתיהו כבעירא ורעתם כבהתה, מה להם היינו בלהודיהו הם היו לבדים, ולא לאעלאה לבני מהימנותה בדעתה דטפשותה דא כדי שלא ייבאו לבני האמונה בדעת טפשית זו של כפירה, ועל דא ועל זה נאמר מה להם הם בעצם בדעת טפשית זו, ולא לאחרני ולא ייבאו טפשותם לאחרים, ומה דעתך דלהון ומהו הדעת שלהם, על זה מסיים הפטוק כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד לכלם וגוי, ואין השגהה ואין שכר ועונש, Tipha רוחהון דאיינון בעירא איינון טפשאי איינון מהופרי מהימנותה Tipha רוחם של אלו הbanot אלו הטעשים אלו מהוסרי אמונה, נקט ג' לשונות נגד ג' בחינות נפש רוח ונשמה שם חסרים מהם בני אמונה זוכים בהם, ווי לון ווי לנפשייהו אויל להם אויל לנפשם, טוב ליה דלא ייתון לעלמא טוב היה להם שלא היו באים לעולם. (דף קנו ע"ב, ובכיאורינו ברוך יג עט' טו'ו)

ובכד שלמה אסתפל באלין טפשאין דקאמרי דא וכאשר שלמה הסתכל באלו הטושים שאמרו זאת, קרא לון בהמה קרא אותם בהמה, דאיינון עבדין גראמייהו בהמה ממש שחם עושים עצם כבהתה ממש, בגין דאמרי מלין אלין לפי שאמורים אלו הדברים, ומגנן לנו שלמה קרא אותם בהמה, קרא דעליה אוכח הכתוב לפני זה מוכיח, דכתיב כי שלמה אמר אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהיימ וLERAOותם בהמה מה להם, ופרש מש"כ אמרתי אני בלבי חשבתי והורהתי לבני להסתכל בדבר זה, ועל לאסתפל חשבתי והורהתי לבני להסתכל בדבר זה, על מה על מה חשב שלמה להסתכל, ואמר על דברת בני האדם דהינו על והוא מלא דטפשותה דאיינון אמרתי על דברי הטעשה שהם אמרים שהעולם מנהג במרקחה, לברם האלהיימ בלהודיהו היינו שבירור אותו האלהיימ והבדלים שיינו לבדים, ולא יתחרזון בהדי בני נשא אחרני דאית לון מהימנותה ולא יתחרבו עם בני אדם אחרים שיש להם אמונה, וLERAOותם בהמה מה

שבח דא שירתא

הazelah ממיןות

קודם ביאת המשיח תתגבור מינות ואפיקורוסות רח"ל בעולם, העצה לזה וכו', כאמור בכל יום זוהר אף על פי שאיןו מבין מה שאמר, כי אמרת זוהר מסוגל לטהרת הלב.(הר"ק מוה"ר מלעכווייטש - אור ישראל, מירא דכיא)

פרשת שלוח תשפ"ב

לקבלות העלון מיידי שבוע יש לשלו אימי"ל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבר"

מוקד
הזמן: 02-50-222-33
טלפון: 02-50-222-33
כתובת: ר' הערשל ועובד
[cm 17/12]

